Op 15 november vieren we Koningsdag?

Een feestdag die niet bij iedereen onmiddellijk opkomt is Koningsdag. Toch is Koningsdag in België een feest ter ere van de Koning, dat jaarlijks op 15 november wordt gevierd. In de loop van de geschiedenis is de datum voor het feest van de Koning wel eens gewijzigd. Men was gestart onder

het bewind van Leopold I om dit op 21 juli te vieren. Leopold II zorgde er voor dat het feest gevierd werd op zijn naamdag (Heilige Leopold) 15 november. Toen Koning Albert I aantrad verhuisde het feest naar 26 november (de naamdag van Albertus van Oberaltaich). In 1912 overleed zijn moeder op die 26ste november, dit deed de Koning besluiten om het feest terug naar 15 november te plaatsen. In 1922 was er dan weer een discussie om reden dat het feest dicht bij Wapenstilstand (11 november) moest gevierd worden. Toen werd beslist om op 27 november Koningsdag te vieren (naamdag van de Zalige Albert De Grote). Toen deze in 1931 op de Heiligenlijst terecht kwam werd zijn feestdag ingeschreven op 15 november. Koning Leopold III stelde bij zijn aantreden 15 november dan ook vast als Koningsdag en zo is het tot heden gebleven. Ook rond de naam van de feestdag was er wel eens discussie. Het feest werd oorspronkelijk het "*Naamfeest van Zijne Majesteit de Koning"* genoemd. Toen Prins Karel regent werd (van 1944 tot 1950) besliste de regering in 1945 om de viering te hernoemen en het voortaan "*Feest van de Dynastie* " te noemen. Hiermee verwees men eigenlijk naar een "afwezige" Koning. Toen uiteindelijk Koning Boudewijn I aantrad besloot deze in 1952 de viering nog eens te wijzigen, voortaan zou het "*Koningsdag"* noemen. Traditioneel wordt Koningsdag gevierd met een "Te Deum" in de Basiliek van Koekelberg. Deze dienst wordt geleid door de Aartsbisschop. In het hele Koninkrijk worden "Te Deums" en andere ceremoniële plechtigheden bijgewoond door de lokale autoriteiten. Vanaf 2001 werd de uitsluitend religieuze plechtigheid aangevuld met een burgerlijke plechtigheid. Deze plechtige zitting, in aanwezigheid van de Koninklijke familie en van prominente genodigden, bestaat uit toespraken, getuigenissen en de huldiging van verdienstelijke landgenoten. Deze plechtigheid vindt plaats in het Parlement. Het koningspaar zelf is niet aanwezig op de plechtigheden. Mensen die werken voor een Federale overheidsdienst genieten die dag van een vrije dag. Eén vraag is nog onduidelijk: gaat de nieuw aangestelde Princes Delphine nu ook officieel de familie vervoegen?

Pater Willy Van Tichelen, een bekend figuur in Heide

Willy werd geboren op 20/02/1935. Wij woonden op het domein Parifart in Kapellenbos waar ons vader hovenier was. Dat lag dicht bij het missiehuis SVD. Daarom kwam Willy, zeer jong, in contact met de paters van de Congregatie SVD (V.D. = Verbum Dei // Goddelijk Woord). Hij speelde toen reeds priester met een altaartje in een afgedankt kippenhok. Willy ging naar de parochieschool St-Jozef van Heide. Daarna studeerde Willy als intern aan het missiecollege St.- Jozef van de paters SVD in Overijse. Hij was een volgzame leerling die van in het begin af zegde dat hij missionaris wilde worden. Als hobby's schilderde en tekende hij vooral landschapjes. Hij was lid van de KSA als leider.

Na de humaniora trad hij in als novice in het missiehuis SVD van Heide. Hij legde er zijn geloften af en volgde zijn verdere opleiding in het missiehuis van Teteringen (bij Breda). Op 3 februari 1963 werd hij priester gewijd in Overijse gevolgd daarop met een plechtige "eerste mis" met viering door de parochiegemeenschap in Heide. Op 29/10/1963 werd hij naar Congo gezonden. Hij verbleef er drie jaar als leraar in het klein seminarie van Kalonda. Hij deed er ook pastoraal werk in de dorpen rond de school. In 1966 werd hij parochiaal helper in Champagne-au-Mont d'or bij Lyon in Frankrijk en studeerde er bouwtechnieken en de Franse taal. Daarna volgde hij studies Afrikaanse cultuur en Congolese talen aan de Sorbonne-universiteit in Parijs. In 1968 vertrok hij opnieuw naar Congo et werkte er in de streek van Masamuna. Hij maakt daar de plannen en staat in voor de bouw van scholen en kerken. Vaak maakt hij mooie muurschilderingen in de kerkjes. Aangesteld als directeur en lesgever in de middelbare scholen ijvert hij voor correcte uitbetaling van de leerkrachten en zorgt hij, dank zij hulp uit België voor stroomgeneratoren, schoolgerief, boeken en schriften. Voor de dorpen rondom is hij vaak raadgever, rechter bij conflicten en geeft hij zaden voor groenten, haken en vislijnen, enz. In 1971 beslist Mobutu de invoering van de Zaïrianisering. De blanken mogen geen leidinggevende taken meer uitvoeren. Er komen Congolezen die de scholen moeten leiden. Willy ziet daar veel van zijn werk teloorgaan. Hij moet zich beperken en houdt zich bezig met het opleiden van leken die de kerkgemeenschappen hulp kunnen bieden. Dit alles, de vele zorgen en het harde werk putten hem uit en na een korte vakantie in België mag hij van zijn oversten niet meer terugkeren naar zijn geliefde missiepost. In 1980 wordt hij dan rector in Heide en krijgt hij de taak van organisator van bezinningsdagen in het missiehuis. Hij is er ook proost van de Chiro en aalmoezenier van de Scouts. Ondertussen is zijn moeder Johanna Van Hooydonk ernstig ziek. Na haar overlijden in 1985 gaat Willy terug naar Congo. Hij wordt daar pastoor in Beno (Provincie Bandundu). Hij heeft daar regelmatig negen parochies te bezoeken verspreid over een grote oppervlakte. Samen met een Congolese medehelper trekt hij rond per jeep, predikend, dopend, raad en vooral hulp gevend. Dit is iets wat hij echt graag doet, wat blijkt uit zijn brieven naar het thuisfront, die vaak eindigen met een hele lijst dingen die we mogen opsturen: van voetballen, kleren, boeken, tot naaigerief, visnetten, enz. Geheel onverwacht komt hij, doodziek, terug naar België. Hij wordt geopereerd voor een lek in de aorta. Daarna gevolgd door een darmperforatie met fistelvorming! Na herstel terug naar Congo. In Kinshasa werkt hij een jaar in de parochie Christus-Koning. Daarna in Ngondi, een missiepost in het binnenland. Daar overlijdt hij plots op 21/12/1992 op 57-jarige leeftijd! Door zijn werk verzwakt en ziek is hij vroegtijdig overleden tussen zijn mensen in Congo. Aan zijn wens, begraven te worden bij zijn mensen in Congo, wordt gevolg gegeven. Zijn naam prijkt op een gedenksteen van in vreemde landen overleden missionarissen SVD in Teteringen. In het missiehuis in Heide werd op 26/12/92 een afscheidsviering gehouden voor familie, confraters en vrienden. Willy was van jongs af aan een stille, rustige man die wist wat hij wilde en op wie men kon rekenen. Hij stond niet graag in de schijnwerpers. Hij was diepgelovig en bad dagelijks zijn brevier, gedreven door zijn roeping: zichzelf wegcijferend om de Congolezen te helpen. Als hij op verlof kwam, trok hij rond om zijn werk met dia's te tonen. Gelukkig had hij veel hulp van vele mensen en o.a. van "De Brug", die hem daadwerkelijk veel steun gegeven hebben waarvoor hij hen zeer dankbaar bleef. *(Jef en Jaak Van Tichelen, broers van Willy)*

Ook Heide had een vijfgeslacht!

Ik las onlangs in de krant (GvA) dat er in Mol een tweede vijfgeslacht gevierd werd in dezelfde familie. In 1985 had Heide Kalmthout een echt vrouwelijk vijfgeslacht in leven! Dat wil zeggen vijf eerstgeboren dochters. Mijn schoonmoeder Josephine Van Hauwaert was in 1920 de eerstgeboren dochter van Charlotte Horemans (1902), moeke van ’t hoekske voor de familie. Regina Taubert (mijn schoonzus) was in 1944 ook de eerstgeborene bij mijn schoonouders en zij baarde op haar beurt in 1963 een dochter Diane Pluymers die als oudste dochter en als eerste in 1985 beviel van een eerste dochter, Marleen Ritsen. Deze gebeurtenis haalde toen ook de krant.

(Bijdrage van Paul Lion)

Mountainbiken in de natuur? ….mountainbikers protesteren!

Enkele maanden geleden kondigde de verantwoordelijken voor het grenspark Kalmthoutse Heide een mountainbikeroute aan in het gebied dat zij samen beheren. Het gaat om een grensoverschrijdende route waarvan de attractieve delen op Nederlands grondgebied zijn gecreëerd, zogenaamde singletracks. Dit zijn smalle en vaak slingerende paden die bedoeld zijn voor sportieve fietsers die houden van een intensieve sport. Het gaat over een viertal singletracks op de kaart hiernaast aangeduid in het blauw, rood, paars en groen. Om binnen deze singletracks te kunnen rijden zal je vanaf 1 januari 2021 een vignet moeten aankopen. De opbrengst van het vignet moet dienen om de trajecten te onderhouden. Daarnaast is er ook een grote verbindingslus voorzien, op de kaart hiernaast in het geel afgebeeld. Ook aan de Vroente kan men starten om deze lus te nemen, het gebruik van deze lus is wel gratis maar loopt op vele plaatsen samen met gebruik door voetgangers, ruiters en ander verkeer. Wat Kalmthout betreft moeten we spijtig genoeg melden dat er heel wat mooie plaatsen en paden worden ontweken. Paden welke geschikt zijn voor mountainbikers zonder schade aan te richten, of andere gebruikers te hinderen. De lus loopt als het ware rondom het natuurreservaat meestal langs bestaande wegen of paden. Nochtans promoot het “grenspark De Kalmthoutse Heide” dit als volgt: “”*Je kan genieten van het crossen in de bossen, maar houd oog voor de ander en heb respect voor de mooie natuur om je heen. De MTB routes liggen in unieke natuur die behoren tot Europese Netwerken van beschermde natuurgebieden. Als je op de MTB route blijft, breng je de natuur geen schade toe. Zo kan jij genieten en beheerders de waarde van de natuur in stand houden””.* Ondertussen groeit er ook protest en werd er via facebook al een petitieronde gestart. Ook langs Nederlandse kant zijn de

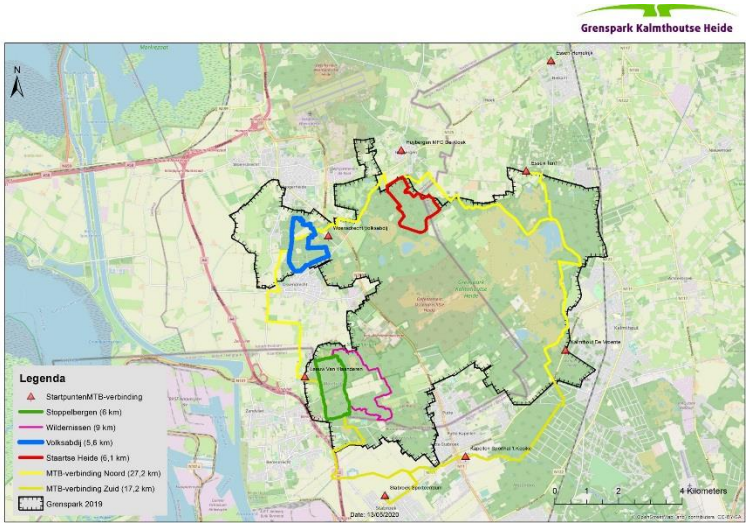

mountainbikers niet echt tevreden. Men klaagt aan dat men nu in die singletracks echt de lussen moet gaan volgen terwijl men sinds vele jaren op een vrije manier kon genieten van deze prachtige natuur met het volste respect voor de andere gebruikers. Er werd aangekondigd dat dit extra mogelijkheden voor de mountainbikers zou opleveren terwijl nu in de praktijk blijkt dat het eigenlijk over heel wat beperkingen gaat. Men wil niet zozeer protesteren tegen het vignet dat verplicht zal worden (gezien dit moet dienen voor het onderhoud) maar wel tegen de manier waarop de routes als strikt te volgen worden opgelegd. Met de zin, *"er zijn zoveel mooie paden, laat ons er terug van genieten"* hopen ze te bekomen dat dit project alsnog wordt aangepast. Ook de verbindingslus kan heel wat beter en aantrekkelijker worden aangelegd, zeker op Kalmthouts grondgebied, zonder dat de natuur of andere weggebruikers er onder moeten lijden! Zo zou ook voor Kalmthout de promotie die het grenspark maakt: "*De MTB routes liggen in unieke natuur die behoren tot Europese Netwerken van beschermde natuurgebieden. Als je op de MTB route blijft, breng je de natuur geen schade toe""* waarheid worden.
(Louis)

Donkere dagen: enkele belangrijke tips om inbrekers tegen te houden.

- laat geen tuintafels, tuinstoelen, ladders, gereedschappen, vuilnisbakken, stapel houtblokken, … die een inbraak kunnen vergemakkelijken rondslingeren in de tuin.
- sluit het tuinhuis of aparte garagebox steeds goed af
- sluit ramen, (schuif)deuren, de garage en het tuinhuis goed af bij je vertrek, ook al ben je maar even weg
- activeer (indien aanwezig) ook steeds de alarminstallatie, ook op de eerste verdieping en ook bij korte afwezigheid; laat tijdig controleren of het alarmsysteem nog steeds correct werkt
- verstevig je ramen en deuren met stevige sloten en inbraakveilig glas
- zorg voor zicht en licht, geef je huis een bewoonde indruk bij afwezigheid; installeer een timer op de binnenverlichting die op wisselende tijdstippen en ruimtes kan werken
- zorg ook voor voldoende zichtbaarheid van je woning vanaf de straat, verwijder eventuele planten of bomen die de visibiliteit verminderen
- installeer buitenverlichting met bewegingsdetectie op de oprit en de achterkant van je woning, dit schrikt ongewenste bezoekers af en vergroot het veiligheidsgevoel
- laat **niet** weten dat je afwezig bent: geen briefjes voor de pakjesdienst aan de voordeur, geen afwezigheidsbericht op je antwoordapparaat, geen vermelding via social media;

De laatste das geschoten in de streek!

Philippe Meurisse reageerde op het artikel: De jacht in onze streek geschreven door Louis Verpraet in ons vorig nummer!

Het verhaal over Louis Schaeken en de everzwijn op de Putse-Moer was mij niet bekend. Heel grappig… Het verhaal, over de familie Carlier (Boterbergen) en de "das" is mij zeer goed bekend voor de volgende rede: Het was ± in de jaren 1950 /1952. Het was winter. Er lag veel sneeuw op landgoed de "Putse-Moer". De boswachter Louis Schaeken kwam aan huis praten met mijn vader Jacques. Ik was toen ± 8 of 10 jaar oud en was aanwezig bij het gesprek. Louis zegde aan Jacques: Er is een "dasspoor" op de Putse-Moer. Onder toezicht van Louis Schaeken mocht ik dat dasspoor volgen. Het dasspoor was te volgen tot het begin eigendom Boterbergen. Louis en ik gingen ons beleefd melden aan het huis van de Familie Carlier. Mevrouw Carlier (de moeder) vroeg via het open raam aan Louis over wat het ging. Wij mochten het dasspoor op landgoed Boterbergen niet volgen en wij moesten direct terugkeren naar huis, wat wij ook deden. Het was mij niet bekend dat, vermoedelijk dezelfde das, op Boterbergen is geschoten geweest. Vermoedelijk ± tijdens de jaren 1945/1947 heeft mijn vader Jacques op de Putse-Moer per vergissing een arend geschoten. Hij schoot deze arend op de plek genoemd: de fles. De arend (visarend) is opgezet, hij ligt bij mij thuis op de zolder.

(foto van de opgezette arend, ons bezorgd door Philippe Meurisse)

Wie herinnert zich dit nog?

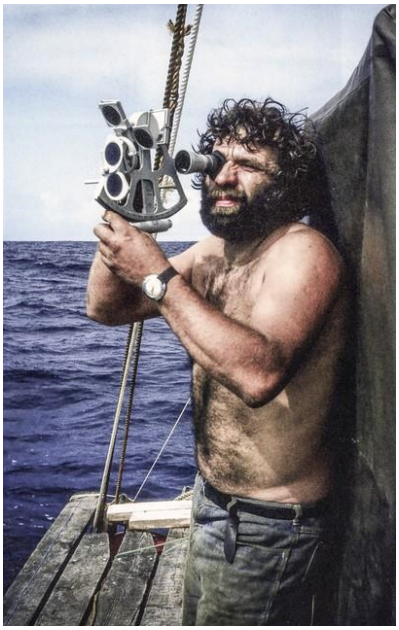

Op 26 oktober 1974 vertrok in de Marokkaanse haven het zelfgebouwd vlot "Last generation" voor een reis van bijna 7000 kilometer over de Atlantische oceaan. Na 82 dagen bereikte het vlot Port of Spain in het zonnige Trinadad (16 januari 1975). Het vlot was tamelijk primitief gemaakt, het bestond uit aaneengelaste baggerbuizen. Vlotkapitein was de toen 36-jarige Fons Oerlemans (°12 juli 1938) uit Nieuwmoer. Samen met Raoul De Boel (35 jaar) uit Gent en Hassan Chribatou (43 jaar) uit Marokko maakte hij de oversteek. Als jonge knaap herinner ik mij deze gebeurtenis nog met telkens op zondag een reportage op de radio. Presentator Jan Van Rompaey probeerde wekelijks in het programma "Jan en alleman" met deze avonturiers contact te hebben zodat iedereen van op afstand deze trip kon volgen. Wat ik mij ook nog herinner is de ontvangst op Nieuwmoer. Bij hun thuiskomst kregen zij een warm onthaal met een heuse stoet die door het dorp van Nieuwmoer trok. Over zijn trip schreef Oerlemans ook een boek "de laatste generatie" uitgegeven bij NV De Vlijt in 1976. Op 17 augustus 1983 vertrok Oerlemans voor een nieuwe zeereis, deze maal in gezelschap van zijn vrouw Kee Arens (°21 juli 1945). Zij maakten een vrachtwagen vast aan een buizenstel wat als vlot diende. Eind 1980 had hij dit experiment als eens gedaan met drie Nederlandse metgezellen maar door stormen en andere tegenslagen lukte dit niet echt. Nu in 1983 vertrokken zijn vanuit New York en kwamen na 52 dagen aan in Lissabon. Een volgende expeditie deed Fons in 2007, toen stak hij opnieuw de Atlantische oceaan over, deze maal in een reuzegrote stalen fles. In totaal heeft Fons zes keer de Oceaan overgestoken. Fons woont momenteel met zijn echtgenote Kee in Antwerpen in een appartement op het Zuid nadat hij nog enkele jaren had gewoond in zijn fles welke in het Kempisch dok lag aangemeerd.

(foto van Fons Oerlemans is zijn jonge jaren op zijn vlot "Last generation)

Feestverlichting brandt in Heide!

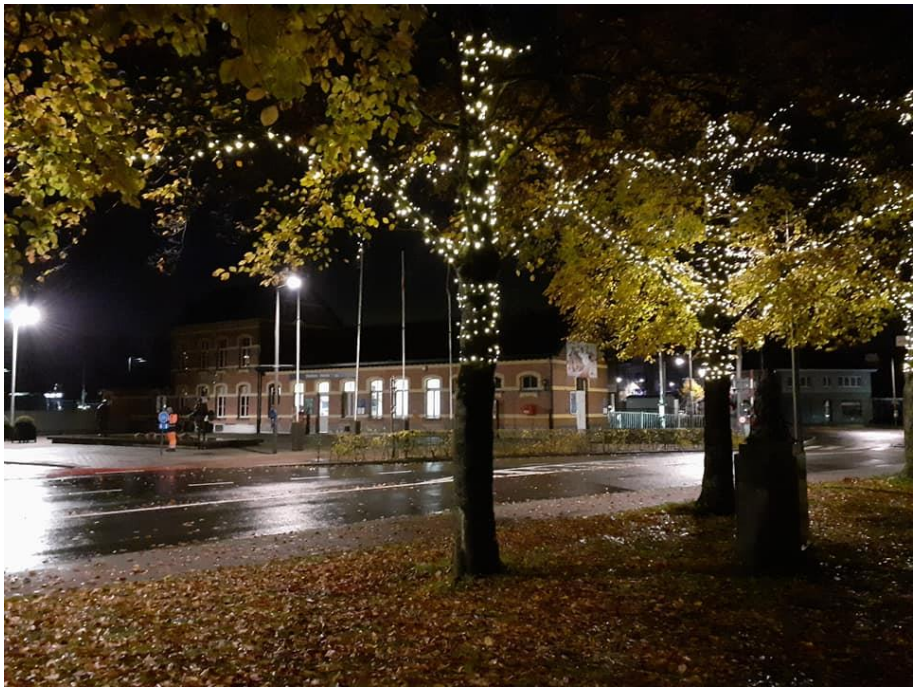

Kerst en Nieuwjaar komt dichtbij. Alles zal anders zijn, anders dan we gewoon waren. Om in deze donkere periode alvast wat licht te brengen heeft de gemeente het besluit genomen om de kerstverlichting nu al aan te laten gaan. Het geeft een gevoel van warmte, iets wat wij nu zeker kunnen gebruiken. Ook de bevolking wordt via verscheidene wegen gevraagd om tijdens deze periode wat licht te brengen!

Koop lokaal en haal lokaal af!

Opnieuw moeten de Kalmthoutse ondernemers de deuren tijdelijk sluiten. Toch blijven ze niet bij de pakken zitten: een heel aantal onder hen verkopen hun producten ook online. En daar wil de gemeente Kalmthout hen ook mee steunen. Dit kan op verschillende manieren:

Afhaalgerechten: Hoewel de horeca verplicht de deuren heeft gesloten, zijn afhaalgerechten nog steeds mogelijk. Op de website van de gemeente Kalmthout www.Kalmthout.be vindt je een handig overzichtje www.kalmthout/afhaalgerechten.be .

Winkels: Verschillende handelaars schaarden zich 'en masse' achter samenwerkingsverband. Samen zetten zij de lokale winkeliers in de kijker. Neem zeker een kijkje op www.facebook.com/kalmthoutloveslocal.be

Kalmthoutse webshops: Vergeet ook even de bols.com van deze wereld en denk aan onze plaatselijke winkeliers, velen hebben ook een webshop waar je naar hartenlust kan snuffelen. Ontdek de mooiste artikelen vanuit je luie zetel. Het enige wat je nodig hebt is je computer en smartphone en… kopen maar! Je vindt een overzicht van alle web-shops via www.kalmthout.be/webshops.be

Heide vertelt is een tijdelijke uitgave

Redactie: Louis van den Buijs

vandenbuijslouis@gmail.com

0477/22.24.81

Eerder verschenen krantjes kan je downloaden via www.binkalmthout.be